

čtvrtek 24. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: 1 Tim 4,12–16

Dávej si pozor na to, čemu učíš; povede to ke spáse jak tebe, tak tvé posluchače.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný!

Nikdo tě nesmí podceňovat proto, že jsi mladý. Naopak: buď pro věřící vzorem v řeči i v chování, v lásce, ve víře a v čistotě. Než přijdu, věnuj se čtení, napomínání, vyučování. Nenech v sobě ležet ladem Boží dar, který ti byl dán prorockým vnuknutím a vzkládáním rukou starších. Vezmi si to k srdci a v tom žij, aby tvé pokroky byly všem zřejmé. Dávej si pozor sám na sebe i na to, čemu učíš. Buď v tom vytrvalý. Když si tak budeš počínat, povede to ke spáse jak tebe, tak tvé posluchače.

Žl 111,7–8.9.10

Odp.: Veliká jsou Hospodinova díla.

nebo: Aleluja.

Skutky jeho rukou jsou věrné a spravedlivé,
spolehlivé jsou všechny jeho příkazy,
pevné navěky, navždy,
provedené v pravdě a právu.

Vykoupení seslal svému lidu,
sjednal navěky svou smlouvu;
svaté a velebné je jméno jeho.

Počátek moudrosti je bát se Hospodina:
moudře jednají všichni, kdo tak činí;
jeho chvála zůstává navždy.

cyklus 2

1. čtení: 1 Kor 15,1–11

Tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Chci vám, bratři, vyložit radostnou zvěst, kterou jsem vám už hlásal. Vy jste ji přijali a jste v tom pevní. Ona vás vede ke spáse, když se jí držíte přesně tak, jak jsem vám to kázal; jinak jste uvěřili nadarmo.

Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy; že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. Pak se zjevil více než pěti stům bratřím najednou – většina z nich dosud žije, někteří však už zesnuli. Potom se zjevil Jakubovi, pak všem apoštolům. A po všech jako poslední jsem ho uviděl i já, nedochůdce.

Ano, já jsem nejnepatrnější z apoštolů; nejsem ani hoden, abych byl nazýván apoštolem, protože jsem pronásledoval Boží církev. Ale Boží milostí jsem to, co jsem, a jeho milost, kterou mi udělil, nezůstala ležet ladem. Ano, pracoval jsem do únavy daleko více než všichni ostatní. Vlastně ne já, nýbrž Boží milost se mnou. Ale ať už já, nebo oni: tak to kážeme a tak jste v to uvěřili.

Žl 118,1–2.16ab+17.28

Odp.: Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý.
nebo: Aleluja.

Oslavujte Hospodina, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.
Nechť řekne dům Izraelův:
„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Hospodinova pravice mocně zasáhla,
Hospodinova pravice mě pozvedla.
Neumřu, ale budu žít
a vypravovat o Hospodinových činech.

Ty jsi můj Bůh, děkuji ti;
budu tě slavit, můj Bože!

Zpěv před evangeliem: Mt 11,28

Aleluja. Pojdte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím, praví Pán. Aleluja.

Evangelium: Lk 7,36–50

Muselo jí být odpuštěno mnoho hříchů, když mně nyní prokazuje tolik lásky.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Jeden farizeus pozval Ježíše k jídlu. Vešel tedy do domu toho farizea a zaujal místo u stolu. V tom městě žila jistá žena, byla to hříšnice. Když se dověděla, že je u stolu v domě toho farizea, přinesla alabastrovou nádobu drahocenného oleje, přistoupila zezadu k jeho nohám a rozplakala se; slzami mu začala smáčet nohy a vlastními vlasy je utírat. Líbala je a mazala drahocenným olejem.

Když to viděl farizeus, který ho pozval, pomyslně si: „Kdyby to byl prorok, poznal by, kdo a jaká je to žena, která se ho dotýká – že je to hříšnice!“

Ježíš mu na to řekl: „Šimone, rád bych ti něco pověděl.“

On na to: „Jen mluv, Mistře!“

„Jeden věřitel měl dva dlužníky. První mu byl dlužen pět set denárů, druhý padesát. Když neměli čím dluh splatit, oběma odpustil. Kdo z nich ho tedy bude mít více rád?“

Šimon mu odpověděl: „Mám za to, že ten, komu odpustil více.“

Řekl mu: „Správnější usoudil.“ Obrátil se k ženě a řekl Šimonovi: „Vidíš tuto ženu? Vešel jsem do tvého domu. Vodu na umytí nohou jsi mi nedal, ona však mi nohy skropila slzami a utřela svými vlasy. Nepochybovala mě na pozdrav, ona však od té chvíle, co jsem vešel, mi nepřestávala líbat nohy. Nepomazala mi olejem hlavu, ona však mi drahocenným olejem pomazala nohy. Proto ti říkám: Muselo jí být odpuštěno mnoho hříchů, když mně nyní prokazuje tolik lásky. Komu se odpouští málo, málo miluje.“

Jí pak řekl: „Jsou ti odpuštěny hříchy.“

Ostatní hosté si začali sami u sebe říkat: „Kdo je to, že i hříchy odpouští?“

On však řekl ženě: „Tvá víra tě spasila. Jdi v pokoji!“